

Ба Шурои диссертациони 6D.KOA-079-и
назди Институту фалсафа, сиёсатшиносӣ ва
ҳукуки ба номи А. Баҳоваддинови
Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон
(734025, Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 33)

ТАҚРИЗИ МУҚАРРИЗИ РАСМӢ

**ба диссертатсияи Ҷобиров Иқбол Фатхулоевич дар мавзӯи
«Нақши коммуникатсияи сиёсӣ дар низоми идоракунии сиёсии ҷомеа»,
барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯйи ихтисоси
23.00.02 – Ниҳодҳо, равандро ва технологияи сиёсӣ**

Мутобиқати диссертатсия ба ихтисосҳо ва самтҳои илм, ки аз рӯйи онҳо диссертатсия ба ҳимоя пешниҳод шудааст. Диссертатсияи И. Ф. Ҷобиров дар мавзӯи «Нақши коммуникатсияи сиёсӣ дар низоми идоракунии сиёсии ҷомеа», ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯйи ихтисоси 23.00.02 – Ниҳодҳо, равандро ва технологияи сиёсӣ пешниҳод гардидааст, ба самти ихтисоси интиҳобнамудаи доктараи дараҷаи илмӣ мувофиқат менамояд. Дар қорҷӯби рисолаи илмӣ мазкур муаллиф нақши коммуникатсияи сиёсиро дар низоми идоракунии сиёсии ҷомеа, бо фарогирии ҷанбаҳои муҳимтарини падида, аз ҷумла ҷойгоҳи коммуникатсияи сиёсӣ дар низоми равобити байни субъектони ҳаёти сиёсӣ, хусусияти таъсири коммуникатсияи сиёсӣ ба шуури ҷамъиятӣ ва аҳамияти он дар идоракунии сиёсӣ, тамоюли тағйирёбии нақши коммуникатсияи сиёсӣ дар низоми идоракунии сиёсии ҷомеаи муосир ва ғайра мавриди баррасӣ қарор додааст. Таҳлили муҳтавои қори таҳқиқотии анҷомдода нишон медиҳад, ки муаллиф дар баррасии паҳлӯҳои назариявӣ амалии мавзӯ муваффақ шудааст.

Мубрамии мавзӯи таҳқиқот. Қори илмӣ-таҳқиқотии анҷомдодашуда бо дарназардошти зарурати омӯзиши падидаи коммуникатсияи сиёсӣ дар шароити муосири рушди Тоҷикистон мубрамии хосаро соҳиб мебошад. Зеро таҳлилҳо нишон медиҳанд, ки қорҳои таҳқиқотӣ ва рисолаҳои илмӣ оид ба мавзӯи нақши коммуникатсияи сиёсӣ дар раванди идораи давлат ва ҷомеа дар Тоҷикистон ҳале кам мебошанд. Интиҳоби мавзӯи мазкур ва омӯзиши паҳлӯҳои назариявӣ амалии он дар шароити кунунӣ бамаврид ва тақозои вақту замон мебошад.

Тавре маълум аст, дар зерсистемаи коммуникатсияи сиёсӣ се сатҳи алоқаи иттилоотӣ ва иртиботӣ ба қайд гирифта шудаанд, ки инҳо алоқаи байнишахсӣ, гурӯҳӣ ва оммавӣ буда, ҳар яке аз онҳо дар шакли навҳои мухталиф дар асоси истифодаи воситаҳои гуногун амалӣ мешавад. Ошқор намудани хусусияти амалишавии онҳо дар шароити Тоҷикистон аз назари идораи равандроҳои сиёсӣ ва назорати афкори сиёсии ҷомеа ҳале зарур

мебошад, ки ба назари мо муаллиф тавонистааст, ки дар иҷрои ин вазифаи муҳимми таҳқиқотӣ муваффақ гардад.

Мубрамии таҳқиқоти анҷомдодашуда, ҳамзамон ба он алоқаманд аст, ки дар шароити муосир амалишавии коммуникатсияи сиёсӣ дар дохили як давлат аз бисёр ҷиҳат ба раванди ҷаҳонишавӣ, болоравии сатҳи шахрншинӣ, тақвияти иқтидори имконият технологияҳои иттилоотӣ, истифодаи васеи онҳо дар ҳаёти ҳаррӯза ва дигар омилҳо алоқаманд мебошад. Дар ҳамаи соҳаҳои фаъолияти шахрвандон маъмул гардидани истифодаи технологияи иттилоотӣ ва коммуникатсионӣ, мустақиман ба тағйирёбии рушди фазои сиёсии ҷаҳонӣ оварда мерасонад. Азбаски солҳои охир дар Ҷумҳурии Тоҷикистон бо истифода аз концепсияҳо ва барномаҳои миллии соҳавӣ тадричан унсурҳои “ҷомеаи иттилоотӣ” дар ҳамаи соҳаҳои ҳаёти ҷамъиятӣ татбиқ карда мешавад, омӯзиши коммуникатсияи сиёсӣ низ аз ҷониби ҷомеашиносон зарурати ҳатмӣ пайдо менамояд. Зеро технологияи иттилоотӣ натавонад сохторҳои иҷтимоӣ сиёсӣ, иқтисодӣ ва фарҳангии ҷомеаи муосирро, балки дар баробари ин, роҳҳо ва усулҳои амалишавии коммуникатсияи сиёсиро низ тағйир медиҳанд, ки бо хусусияти табодули иттилоот дар ҷомеа саҳт алоқаманд мебошанд. Ин ҷиҳат бештар ба он вобаста мебошад, ки низомии иттилоотии ҷомеаи муосир дар сарҳадҳои маъмурию ҳудудии як кишвар маҳдуд нашуда, берун аз марзҳои анъанавӣ амал мекунад. Аз ин рӯ, аз як тараф, дар ҷомеаи иттилоотӣ, шаклҳои анъанавии робитаҳои сиёсӣ самаранокӣ худро дар таъмини муколамаи сиёсии ҷомеа бо ҳокимият аз даст медиҳанд, аз тарафи дигар, пайдоиши воситаҳои муосири коммуникатсия, аз ҷумлаи шабакаи интернет дар давраи муосир имкон фароҳам меорад, ки ҳамроҳии гардиши иттилоотӣ миёни иштирокчиёни коммуникатсия, аввал дар сатҳи маҷозӣ ва сипас дар ҳаёти воқеӣ таъмин гардад. Ҳарчанд интернет маҳдудияти замонию маконӣ ва фазоиро дар таъмини коммуникатсияи сиёсӣ аз байн бурдааст, вале ҳамонро масъалаи “сифат”, ки асли онро муҳимии иттилоот ва таъсирнокии он ташкил медиҳад, на танҳо аз байн намеравад, балки бо дарназардошти тақмили воситаҳо ва технологияи инъикоси иттилоот аҳамияти бештар пайдо мекунад.

Вобаста ба омилҳои болозикр, омӯзиши коммуникатсияи сиёсӣ дар замони имрӯза на танҳо аз лиҳози сиёсӣ, балки аз нигоҳи илмҳои дигар бо фарогирии ҷанбаҳои иқтисодӣ иҷтимоӣ, фарҳангӣ ва амниятӣ масъалаи низ муҳим ба назар мерасад.

Дарачаи наводии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуқтаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд. Навовариҳои илмӣ таҳқиқот дар тафсири коммуникатсияи сиёсӣ ҳамчун унсурҳои сохторӣ механизми таҷдиди қонуният, таъмини инкишофи сиёсӣ ва таҳкими ниҳодикунонии раванди идоракунии сиёсии ҷомеа мебошад.

Мавзӯи диссертатсия, ки ба нақши коммуникатсияи сиёсӣ дар системаи идоракунии сиёсии ҷомеа бахшида шудааст, дар рушди илмҳои сиёсии ватанӣ саҳми назаррас дорад. Дар доираи корҳои анҷомдода коммуникатсияи

сиёсӣ ва дараҷаи истифодаи самаранок аз он ба сифати кафили рушди эътимоди омма нисбат ба ниҳодҳои ҳокимияти давлатӣ ва таъмини робитаҳои мустаҳками давлат ва ҷомеа арзёбӣ карда шудааст. Хусусан, дар шароити моусири рушди давлатдорӣ, ки принципҳои шаффофияти хизмати давлатӣ, озодии андеша, дастрасӣ ба иттилоот дар қатори дигар арзишҳо ба омили таҳкимбаши демократия ва ташаккули давлати ҳуқуқию иҷтимоӣ баромад мекунанд, нақши коммуникатсияи сиёсӣ муҳим арзёбӣ мегардад.

Нуқтаҳои меҳварие, ки барои ҳимоя пешниҳод гардидаанд, пурра ба мантиқ ва тарҳрезии таҳқиқот, инчунин ба мақсад ва вазифаҳои дар диссертатсия муқарраршуда мувофиқат менамоянд, ки ин ҳолат далели равшани мавҷудияти таҳлилҳои амиқ, мулоҳизаҳои мантиқӣ ва ҳулосаҳои илмӣ асоснок дар ҷараёни кор ба шумор меравад.

Асоснокӣ ва эътимоднокии ҳулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда. Дар муқаддимаи кори диссертатсионӣ муаллиф мубрами мавзӯи таҳқиқотиро ба таври мушаххаст нишон додааст. Муаллиф кӯшиш ба харҷ додааст, ки алоқаи байни идоракунии сиёсӣ ва шуури ҷамъиятиро бо мисолҳо ва далелҳои боэътимод нишон диҳад. Ба тасдиқи муаллиф, аз як тараф, шуури ҷамъиятӣ зерин таъсири равандҳои идоракунӣ ташаккул ва таҳаввул меёбад, аз тарафи дигар, сатҳи рушди шуури ҷамъиятӣ, қобилияти баланди дарки сиёсат аз ҷониби одамон ва ниёзҳои иҷтимоии онҳо ба хусусияти идоракунии сиёсӣ таъсири ҷиддӣ мерасонад.

Нуқтаи меҳварии таҳқиқоти мазкур аз он иборат аст, ки дар низоми коммуникатсияи сиёсӣ ва равандҳои сиёсии давлат сарварии сиёсӣ ва элитаҳои сиёсӣ мақоми барҷастаро соҳиб мебошанд. Сарварии сиёсӣ воситаҳои коммуникатсиониро барои суботи сиёсӣ, муттаҳидӣ, инчунин баланд бардоштани нуфузи худ, ҳифзи ҳокимият ва сафарбарнамоии оммавӣ истифода мебаранд. Дар мавриди худ, шахсият ва симои сиёсии сарвар низ дар аксарияти ҳолатҳо ба воситаи муҳимми коммуникатсияи сиёсӣ табдил меёбад.

Муаллиф қайд менамояд, ки барои он ки пешвои сиёсӣ ба ин ё он унсури сиёсат (электорат, афкори ҷамъиятӣ ва ғ.) таъсир расонад, лозим меояд, ки захираҳои гуногунро мавриди истифода қарор диҳад. Дар ин замина ду навъи чунин захираҳо ҷудо карда мешавад. Якум, воситаи таъсиррасоние, ки на аз ғайрияти пешво, балки аз мақом, мартабаи расмӣ ӯ дар ҷомеа вобаста мебошад: ба он ҳокимият, аз он ҷумла, ҳокимияти ҳавасмандгардонӣ ва ҳокимияти ҷазодихӣ шомил мешавад, ки тавассути анъана ва ё қонун амалӣ карда мешавад. Дуюм, воситаи таъсиррасоние, ки бевосита ба сифатҳои шахсии пешво алоқаманд мебошанд: ба чунин навъи воситаҳо таъсири шахсӣ (нуфуз, сифат, рафтор ва биография)-и пешво шомил мешаванд. Ҳар кадоми ин воситаҳои таъсиррасонӣ дар шароити муосир тавассути коммуникатсияи сиёсӣ анҷом дода мешавад. Ба воситаи воситаҳои иттилоотӣ коммуникатсионӣ ба қиёфа ва сиёсати пешво шуқуҳу азамати хос зам карда мешавад.

Дар асоси андешаҳои боло бо далелҳои асоснок симои сиёсӣ ва нақши

Пешвои миллат дар низоми коммуникатсияи сиёсӣ ҳамчун шахси муттаҳидсоз, ваҳдатофар ва роҳнамои имрӯзу фардои миллат нишон дода шудааст.

Диссертатсия И.Ф. Ҷобиров «Нақши коммуникатсияи сиёсӣ дар низоми идоракунии сиёсии ҷомеа», аз се боб ва шаш параграф таркиб ёфтааст. Дар боби якум масъалаи ҷанбаҳои назариявӣ ва методологии пайвастагии коммуникатсияи сиёсӣ ба идоракунии сиёсӣ мавриди баррасӣ ва ҳулосагириҳои илмӣ қарор гирифтааст. Боби якум аз ду зербоб иборат мебошад. Муаллиф кӯшиш намудааст, ки дар раванди таҳқиқот бо истифода аз методҳои илмӣ таҳлили системавӣ, мантиқӣ, муқоисавӣ, таърихӣ, сохторию вазифавӣ ва ғайра таърифҳои гуногуни коммуникатсияи сиёсӣ ва унсурҳои таркибии ҷомеаи иттилоотиро мавриди омӯзиш қарор диҳад ва таъсири бевоситаи онро ба низоми идоракунии сиёсӣ нишон диҳад.

Муаллиф коммуникатсияи сиёсиро дар ҷомеаҳои демократӣ яке аз нишонаҳои озодӣ, шаффофияти ҳокимияти давлатӣ ва омили ҳатмии муносибатҳои дӯчонибаи дастгоҳи давлатӣ ва шахрвандон мешуморад. Ҳамзамон қайд мегардад, ки коммуникатсияи сиёсӣ имкон медиҳад, ки хусусияти робитаҳои субъектҳои сиёсат дар дохили давлат ба таври дуруст дарк ва арзёбӣ карда шаванд. Алоқаи ҷавобӣ, ки раванди коммуникатсиониро таъмин мекунад, механизми муҳимму ҳамоҳангшудаи мавқеи иштирокчиёни равандҳои сиёсӣ буда, дар ин замина, табодули дутарафаи иттилоот дар равандҳои коммуникатсионӣ асоси сиёсати оммавии мақомоти ҳокимияти давлатӣ мебошад.

Боби дуюми диссертатсия – «Шакл ва усулҳои амалишавии коммуникатсияи сиёсӣ дар шароити муосири идоракунии сиёсӣ» мебошад. Қисмати мазкури қор аз ду зербоб иборат буда, дар он масъалаҳои истифодаи технологияи муосири манипулятсионӣ дар амалияи коммуникатсияи сиёсӣ, хусусиятҳои таъсири коммуникатсияи сиёсӣ ба шуури ҷамъиятӣ ва аҳаммияти он дар идоракунии сиёсӣ таҳлил ва баррасӣ гардидааст. Тибқи таҳлилҳои муаллиф истифодаи технологияи иттилоотию коммуникатсионӣ рӯз аз рӯз ба дастгоҳи муҳимтарини баланд бардоштани сатҳи рушди иқтисодӣ, технологӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангии инсоният табдил меёбанд. Зиеда аз ин, ба унсури сиёсатгузорӣ ва инкишофи раванди идоракунии давлатӣ табдил ёфтани интернет дар фазои коммуникатсияи сиёсӣ дигаргуниҳои ҷиддиро ба вуҷуд овард. Таҳаввулоте, ки солҳои охир дар идоракунии давлатӣ ба вуҷуд омаданд, дар бештари мавридҳо ба воридшавӣ ва мавриди истифодаи қарор гирифтани технологияи интернет вобастагии амиқ доранд.

Истифодабарии васеи интернет дар кишвар ба коммуникатсияи сиёсӣ ва амалшавии он ҷузъиёти куллан навро ворид намуд. Пеш аз ҳама, он чорҷӯбаи дарк ва баҳогузориҳои коммуникатсияро ҳамчун интиқоли иттилоот аз як самт ба самти дигар аз байн бурда, ба он хусусияти дутарафа ва бисёрҷонибаи иртиботиро зам кард. Акнун интернет шароит ва имкониятеро фароҳам оварадааст, ки коммуникатсияи сиёсӣ на танҳо аз боло ба поён, балки аз поён ба боло низ амалӣ шавад. Ба вуҷуд омадани тарҳи мазкур дар низоми

амалишавии коммуникатсияи сиёсӣ, пеш аз ҳама, сатҳи ниёзи ҳокимиятро ба мавқеъ ҷонибдорӣ омма боло бурд. Дар баробари он ки мақомоти ҳокимияти давлатӣ ба ҷомеа иттилооти лозимиро интиқол медиҳанд, ҳамзамон омма низ чунин мақоми интиқолдиҳандаи иттилоотро соҳиб мешаванд.

Дар умум, аз назари муаллиф дар низоми муосири коммуникатсия фақат паҳну интиқоли иттилоот дигар меъёри шаффофияти сиёсат нест, шаффофиятро ҳамон ҳолате собит мекунад, ки байни давлат ва ҷомеа шабакаҳои васеи додугирифтӣ иттилоот ва мубодилаи он фароҳам оварда шавад. Дар ин самт, албатта интернет нақши аввалиндараҷаро иҷро намуда истодааст.

Боби сеюми таҳқиқот ба мавзӯи «Вазъ ва дурнамои таъсири коммуникатсияи сиёсӣ дар раванди идоракунии сиёсии Тоҷикистон» бахшида шуда, аз ду зербоб иборат буда, дар он масъалаҳои марбут ба ҳамкории коммуникатсионии субъектҳои сиёсӣ ва таъсири он ба раванди идоракунии сиёсӣ дар Тоҷикистон, ҳолат, дурнамо ва нерӯи таъсири интернет-ҳамкории коммуникатсионии субъектҳои идоракунии сиёсӣ дар ҷомеаи муосири демократӣ мавриди баррасӣ ва таҳлилу хулосагирӣ қарор гирифтаанд.

Чунонки муаллиф қайд намудааст, дар ҷомеаи муосир шуури ҷамъиятӣ беш аз пеш зери таъсири коммуникатсияи сиёсӣ қарор мегирад, зеро дар баробари зиёд шудани воситаҳои нави коммуникатсионӣ технологияи коркарди амалинамоии коммуникатсияи сиёсӣ бештар ба назар мерасад. Вобаста ба ин, идоракунии сиёсӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон нисбат ба даҳсолаҳои қабл имконоти бештари татбиқи самарноки худро пайдо кардааст. Дар ин радиф, бояд ба эътибор гирифт, ки натавонҳо субъектҳои идоракунии сиёсӣ, балки объекти идоракунии сиёсӣ низ дорои имконоти бештари таъсиррасонӣ ба равандҳои сиёсии давлатро пайдо мекунанд. Аз ин рӯ, тамоми равандҳои идораи ҷамъиятиро сиёсӣ дар Тоҷикистон бояд бо дарназардошти манфиатҳои рӯзмарраи иштирокчиёни ҳаёти сиёсӣ ба роҳ монда шавад. Дар акси ҳол, ҳар ду ҷониб (субъект ва объекти идоракунии сиёсӣ) низ нерӯи худро баҳри фишори якдигар истифода бурда, ҳаёти сиёсиро зери бӯҳрони ҷиддӣ қарор хоҳанд дод.

Ҳамин тавр, таъсири коммуникатсия ба шуури ҷамъиятӣ дар раванди идоракунии сиёсӣ дорои аҳамияти зиёд мебошад. Ҷанбаи асосии масъала бо он вобаста аст, ки миёни коммуникатсия, шуури ҷамъиятӣ ва идоракунӣ робитаи доиравӣ вучуд дорад. Рушди яке аз онҳо ба рушди дигаре ва тағйир ёфтани яке ба шакливазкунии хусусияти ташаккулёбии дигаре сабаб мешавад.

Муаллифи рисола бо истифода аз сарчашмаҳои боэътимоди илмӣ адабиёти соҳавӣ ба хулосаи натиҷаҳои асоснок масъалаи коммуникатсияи сиёсӣ ва паҳлуҳои мухталифи онро дар шароити Тоҷикистон таҳлил ва баррасӣ намудааст. Рисолаи анҷомдодашуда бо сатҳи баёни дақиқ ва мантиқи ифодаи саҳеҳ навишта шуда, хулосаҳои аз ҷониби муаллиф пешкашгардида,

барои рушди соҳа зарур ва саривактӣ мебошанд. Тафсири бамавриди маводҳои барои таҳқиқ нигаронидашуда, ҷиҳати ироаи хулосаҳо, мулоҳизаҳои илмӣ ва натиҷагирӣ рисола нақши муассир гузоштаанд.

Аҳамияти илмӣ, амалӣ иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо. Диссертатсияи мазкур дорои аҳамияти баланди илмӣ назариявӣ ва амалӣ мебошад. Натиҷаҳои дар рафти таҳқиқот бадастомада метавонанд барои тақмили низоми идораи сиёсӣ, идораи босамари шуури ҷамъиятӣ ва рушди фазои коммуникатсияи сиёсӣ судманд бошанд. Таҳқиқот имкон медиҳад, ки тамоюли тағйирёбии фазои коммуникатсияи сиёсӣ муайян карда шуда, таъсири тағйирёбии он ба тақмили низоми муносибатҳои байниҳамдигарии ҷомеа ва ҳокимият, модернизатсияи системаи идоракунии давлатӣ ва ташаккули симои мусбати мақомоти давлатӣ заминагузори кунад.

Наشري натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Нашри натиҷаҳои кори диссертатсионии доктари дараҷаи илмӣ дар маҷаллаҳои тақризшаванда ба талаботи банди 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267 (бо тағйири иловаҳо ба қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26 июни соли 2023, № 295) тасдиқ гардидааст, мувофиқат менамояд. Мақолаҳои илмӣ нашрнамудаи доктари мазмунӣ кори диссертатсиониро ифода менамояд.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссия. Диссертатсия ва автореферати он мутобиқ ба талаботи Дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсия ва автореферати диссертатсия, ки бо қарори Раёсати Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 31 марти соли 2022, № 3 тасдиқ шудааст омода карда шудааст. Диссертатсия аз муқаддима, тавсифи умумии таҳқиқот, се боб, шаш зербоб, хулоса, тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқот, рӯйхати адабиёт, феҳристи интишороти доктари иборат аст.

Норасой ва эродҳо. Дар диссертатсия доктари дар баробари муваффақият баъзе камбудҳои ба назар мерасанд.

1. Азбаски айни замон давлатҳои рушдёфта дар самти коммуникатсияи сиёсӣ ба дастовардҳои хеле назаррас ноил шудаанд, хуб мешуд, ки таҷрибаи баъзеи онҳо ҳамчун намуна барои рушди коммуникатсияи сиёсӣ дар Тоҷикистон оварда мешуд.

2. Дар раванди таҳқиқот бештар ба ҷанбаҳои мусбати коммуникатсияи сиёсӣ дар ҳаёти сиёсии ҷомеа таъкид гардида, омилҳои манфии ба ин раванд таъсиргузор камтар дарҷ ёфтаанд. Масалан, муаллиф метавонист, бо дарназардошти нақши рӯзафзунӣ технологияи муосирӣ иттилоотӣ дар низоми коммуникатсияи сиёсӣ паҳлӯҳои манфӣ ва хатарҳои онҳоро низ марвиди омӯзиш қарор диҳад.

3. Бинобар фарогир будани мавзӯи коммуникатсияи сиёсӣ ва нақши он дар рушди давлатдорӣ муосир, аз назари мо тибқи имкон агар муаллиф доир

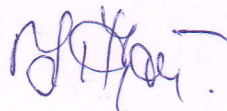
ба мавзуи мазкур пурсиши афкори умум доир намуда, натиҷаҳои бадастомадаро барои таҳқиқи ҷанбаҳои амалии масъала истифода мекард, аҳамияти корро боз ҳам баланд менамуд;

4. Дар рисолаи мазкур баъзе камбудҳои имлоӣю техникӣ ба назар мерасанд, ки онҳо мазмун ва арзиши илмӣ диссертатсияро коҳиш намедиханд.

Дар умум, аз мутолиа ва омӯзиши кори илмӣю таҳқиқотӣ мазкур ба чунин хулоса омадан мумкин аст, ки диссертатсияи Ҷобиров Иқбол Фатхулоевич “Нақши коммуникатсияи сиёсӣ дар низоми идоракунии сиёсии ҷомеа” барои дарёфти дараҷаи илмӣю номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯйи ихтисоси 23.00.02 – Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияи сиёсӣ аз ҷиҳати услуб, сохтор ва сатҳи баррасии масъала мутобиқ ба талаботи рисолаҳои илмӣ анҷом дода шуда, ҳадафҳо ва вазифаҳои гузошташуда ба таври пурра иҷро гардидаанд. Диссертатсия ба талаботи Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267 (бо тағйири иловаҳо ба қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26 июни соли 2023, № 295) тасдиқ шудааст ҷавобгӯ мебошад. Муаллифи рисолаи диссертатсионӣ Ҷобиров Иқбол Фатхулоевич сазовори дарёфти дараҷаи илмӣю номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯйи ихтисоси 23.00.02 – Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияи сиёсӣ мебошад.

Муқарризи расмӣ,

номзади илмҳои сиёсӣ, дотсент,
мудири кафедраи сиёсатшиносии
Донишгоҳи давлатии омӯзгорӣ
Тоҷикистон ба номи С. Айни

Нуриддин П. Р.

Имзои П. Р. Нуриддинро тасдиқ менамоям
Сардори раёсати кадрҳо ва корҳои махсуси
ДДОТ ба номи С. Айни

26-05-2025

Мустафозода А.